

Pam Grout

E²

*Nouă experimente cu energie,
pe care le puteți face singuri și
care demonstrează că gândurile voastre
sunt cele care vă creează realitatea*

*Traducere din limba engleză de
CARMEN TERȚIU*

Editura For You

INTRODUCERE

Colapsul funcției de undă: În care aflăm că suntem greșit informați

„Cea mai mare deziluzie a omului este convingerea lui că există alte cauze decât propria lui stare de conștiință“.

Neville Goddard, autor și mistic din Barbados

Orice iluzionist care se respectă înțelege că cel mai important ingredient din repertoriul său de prestidigitatie este diversiunea. Un magician îi distrage atenția publicului său *de la* ceea ce face cu adevărat și o direcționează spre altceva, care pare crucial, dar care, desigur, nu este.

Asta am făcut noi – ne-am distras întreaga atenție, uitându-ne către lumea fizică. Aceste „cacialmale“ senzoriale

* În mecanica cuantică, starea fizică a fiecărei particule care există în univers este descrisă de funcția ei de undă (probabilitatea ca o particulă să existe într-un punct dat, într-o stare de mișcare dată). Colapsul funcției de undă reprezintă schimbarea bruscă a stării unui sistem de particule, în urma măsurării. Astfel, după efectuarea unei măsurători, un sistem fizic de particule se vede redus la starea în care a fost măsurat. (N.T.)

ne-au făcut să pierdem din vedere faptul că ceea ce este invizibil, ceea ce *nu putem vedea* cu ochii, este, de fapt, mult mai important, pentru viață, decât ceea ce putem vedea.

Fizica cuantică ne spune că tărâmul energiei invizibile – la care ne referim în general cu termenul de „Câmp“ sau „CP“ – este forța primordială care guvernează tărâmul material. Este programul care formează realitatea. Mai mult decât atât, acum știm că universul nu este alcătuit din altceva decât din unde și particule de energie, care se conformează așteptărilor, judecăților și credințelor noastre.

Energiile subtile, gândurile, emoțiile și conștiința joacă rolurile de staruri în experiențele noastre de viață, dar, pentru că sunt invizibile, nu am încercat să le înțelegem sau să le folosim în favoarea noastră. A schimba lumea înseamnă, pur și simplu, să schimbăm aceste așteptări și credințe. Chiar este atât de ușor! A aduce ceva în lumea fizică necesită să ne concentrăm nu asupra a ceea ce vedem, ci asupra a ceea ce *vrem* să vedem.

Vibrații bune, bune, bune, bune

„Uraganul El Niño al conștiinței umane a sosit.“

Dianne Collins, autoarea cărții

Do You Quantum Think? [Gândești cuantic?]

În regulă, vei spune: „Cum este posibil ca ceva atât de simplu, ca gândul, să influențeze lumea?“ Dă-mi voie să-ți aduc la cunoștință că, în urmă cu o sută de ani, nimeni n-ar fi crezut nici că niște cântece interpretate de concurenții de la emisiunea *American Idol* ar putea trece prin cărămidă, sticlă, lemn și metal, ca să ajungă dintr-un turn de transmisie până în televizorul tău.

Nimeni n-ar fi crezut nici că un telefon celular, nu mai mare decât un pachet de cărți de joc, îți va permite să discuți cu sora ta, aflată la 3.500 km depărtare.

Gândurile tale, asemenea celor 289 de canale TV și asemenea vocii tale la telefonul celular, sunt unde vibraționale. Atunci când îl auzi pe Eminem vorbind pe ritmuri de rap despre fiica lui, Hailie, urechea ta percepe o undă vibrațională de sunet. Când vezi bastonul lui Brad Pitt sau mănuașă de piele a Madonnei (accesorii purtate ostentativ de aceștia, la premiile Golden Globe din 2012), vezi tipare ale undelor vibraționale de lumină.

Și asta sunt și gândurile tale: unde vibraționale de energie, care interacționează și influențează CP. Fiecare gând pe care îl ai, pe care l-ai avut vreodată și pe care îl vei avea vreodată, creează o vibrație care ajunge în CP, extinzându-se la infinit. Aceste vibrații se întâlnesc cu alte vibrații, încrucișându-se într-un incredibil labirint de energie, adună suficientă energie, iar ea se transformă în materie. Amintește-ți ce a spus Einstein: materia este formată din energie.

Câmpul Potențialității pur și simplu urmează energia pe care o transmiți, iar vibrațiile gândului tău atrag alte vibrații care se potrivesc. Iată un mic exemplu: acum câțiva ani, îmi doream un aparat de pasat cartofii. N-am spus asta nimănui. Doar am întocmit o notă mentală: *data viitoare când ești la Walmart, cumpără un aparat de pasat cartofii*. Chiar în acea noapte, prietena mea, Wendy, care își făcea ordine prin sertare, a trecut pe la mine cu niște ustensile de bucătărie care nu îi mai trebuiau, printre care... și un aparat de pasat cartofii. Altă dată, am decis că aveam nevoie de mai mult răs în viața mea. După câteva săptămâni, am început să mă întâlnesc cu Todd, un coleg amuzant, care, în cele din urmă, a devenit actor de comedie.

Coincidențele pe care le observăm în viața noastră sunt doar energie și CP aflate la lucru. În majoritatea timpului, folosim energia în mod nepotrivit, uitând complet că ceea ce gândim, spunem și facem chiar contează. În consecință, activăm această putere nelimitată să urmeze un program implicit, care nu folosește câtuși de puțin imaginația sau posibilitatea.

Oamenii cred că Iisus este Alpha și Omega pentru că se pricepea atât de bine să manipuleze energia și materia. Dar, așa cum a arătat chiar El (chiar dacă nu exact cu aceste cuvinte), „Și tu ești grozav!“

Eu sunt o mamă singură, nu tocmai cel mai bun „stereotip“ din care să faci parte. E ca și cum ai fi negru sau evreu: aduce la suprafață anumite idei preconcepute. Oamenii se așteaptă automat să fie săracă, poate chiar să trăiesc din ajutorul social.

Chiar dacă acesta este unul dintre canalele posibile, eu prefer să mă uit la un alt canal. Prefer să mă concentrez pe o realitate diferită.

Iată ce scrie pe site-ul meu: „Pam Grout călătorește în lumea întreagă, este o mamă devotată, autoare de best-selleruri, milionară și este o inspirație pentru toți cei care o întâlnesc“. Am început să mă concentrez asupra acestor lucruri cu 20 de ani în urmă, înainte să am un copil, înainte să călătoresc prin lume sau să devin autoare și, de fapt, chiar înainte să ajung să mă plac. Concentrarea asupra a ceea ce-mi doream a funcționat în mod evident, pentru că acum pot afirma cu mândrie că toate cele de mai sus sunt adevărate. Te las să ghicești ce a mai rămas de materializat. Până acum, am scris 16 cărți, două scenarii de teatru, un scenariu de televiziune și suficiente articole de revistă încât să nu fac foamea vreo două decenii, fără o slujbă cu

program de la 9 la 5. Am un blog de călătorie (www.george-clooneyslepthere.com*), care m-a purtat pe toate cele șapte continente. Am scris despre orice, de la bungee jumping în Noua Zeelandă, până la achiziționarea covoarelor în Maroc sau alegerea cafelei în Nicaragua.

Încă nu am sărit cu parașuta, dar trebuie să las ceva și pentru ziua când voi împlini 90 de ani.

**Primul pas în iluminarea spirituală:
Renunță la puternicul atașament față
de realitatea convențională**

„Cu toții suntem prizonierii unei povești.“

Daniel Quinn, autorul cărții *Ishmael*

Realitatea nu este ceea ce pare.

De fapt, nu ar fi o exagerare dacă aș spune că tot ce crezi că este real, de fapt, nu este. Fizicienii, de o sută de ani deja, nu știu cum să accepte faptul că viziunea clasică a lui Newton despre lume nu are absolut nicio legătură cu felul în care funcționează lumea în esența ei. Tărâmul subatomic sfidează rațiunea și logica în așa măsură încât majoritatea oamenilor de știință, temându-se să nu-și pună în pericol renumele academic, au ignorat mai mult sau mai puțin faptul că viața nu este câtuși de puțin așa cum pretindem noi că este. De fapt, e atât de ciudat – particule care țâșnesc de te miri unde, timp care încetinește și accelerează, particule ce reacționează și comunică unele cu altele, chiar și atunci când le separă mii de kilometri – încât singurul lucru pe care l-au făcut până acum oamenii de știință cu aceste informații, a fost să dezvolte tehnologii care să ne permită să

* În traducere: George Clooney a dormit aici.com.

ne aruncăm în aer unii pe alții, să ne trimitem mesaje pe e-mail, să primim mesaje pe telefon și să luăm cina, pregătită la microunde, în fața televizorului.

Nici măcar cele două elemente fundamentale ale realității fizice – spațiul și timpul – nu sunt ceea ce par. Acești doi piloni ai fizicii nu sunt nimic altceva decât iluzii optice extrem de convingătoare. Fizicienii precum Bernard d'Espagnat, recentul câștigător al Premiului Templeton, în valoare de 1.4 milioane de dolari, ne spun că a venit vremea să schimbăm vechea formulare a legii naturale, cu o perspectivă radical diferită și mai corectă asupra realității – și anume aceea că lumea materială este creată de conștiința însăși.

Chiar dacă orice fizician de pe planetă știe despre universul ăsta ciudat, în care materia apare din nimic și în care electronii pot sări de pe o orbită pe alta fără să călătorească prin spațiul dintre ele, majoritatea au ales să-l ignore, să ridice din umeri și să spună învechita formulă echivocă: „Mi-e indiferent!“

Și nu pentru că ar fi în negare totală. După cum am mai spus, ei au folosit noua fizică pentru a dezvolta lasere, tranzistoare, superconductoare și bombe atomice. Dar nu sunt în stare nici măcar să înceapă să explice felul în care funcționează această lume cuantică. După cum observa fizicianul James Trefil: „Am ajuns într-o zonă a universului pe care creierul nostru pur și simplu nu este setat să o înțeleagă.“

Câțiva fizicieni curajoși încep să admită faptul că prețioasele lor ipoteze ar putea fi greșite. Ei recunosc faptul că principiile fundamentale ale realității materiale pur și simplu nu stau în picioare. Ba chiar unii au suficient curaj încât să recunoască faptul că însăși conștiința creează lumea fizică. (După cum spune dr. Fred Alan Wolf, fizician cunoscut

îndeobște ca Dr. Quantum: „Totul se reduce la asta: universul nu există fără cineva care să îl perceapă.“)

Nu am de zis decât atât: „Era și timpul!“

Un Curs în Miracole, un program de studiu individual, pe tema psihologiei spirituale, pe care îl practic și îl predau de 25 de ani, a promovat întotdeauna ideea conștiinței care creează lumea materială. El susține că noi, oamenii, hotărâm de dinainte felul în care vom experimenta viața, că alegem de dinainte ceea ce vrem să vedem.

Problema este că toți privim lumea având pe umeri o povară uriașă. Tot ce trebuie să facem ca să schimbăm cursul vieții noastre nefericite este să scăpăm de mânia permanentă la adresa lumii, să vedem în mod activ și să ne așteptăm la o cu totul altă realitate. În clipa de față, ne dedicăm tot timpul și întreaga atenție (conștiința, dacă vreți) lucrurilor pe care nu ni le dorim.

Dar asta nu este decât un obicei prost. Și, ca orice obicei prost, poate fi schimbat printr-un efort conștient și deliberat.

Este ceea ce nu este

„Concepția omului despre lumea sa, construită pe experiența celor cinci simțuri, nu mai este potrivită și, de cele mai multe ori, nu mai este validă“.

Dr. Shafica Karagulla, psihiatru turc

Chiar acum, planeta pe care o numești casă se rotește cu o viteză de aproximativ 1.500 km pe oră. Orbitează în jurul Soarelui cu incredibila viteză de 107.218 km pe oră. Dar, în afara cazului în care ai dat pe gât câteva beri, proba-

bil că nu ești în stare să simți o asemenea mișcare. Este doar un mic exemplu al felului în care distorsionăm realitatea.

Se pare că aproape toate conceptele și judecățile pe care le luăm drept bune sunt distorsiuni. Foarte devreme – să spunem, cam în perioada nașterii – mintea noastră stabilește un tipar de percepție și apoi trece la filtrarea restului.

Cu alte cuvinte, noi „experimentăm“ numai lucruri care sunt în concordanță cu percepția noastră foarte limitată.

O fată din Filipine mi-a spus că i-a luat săptămâni, dacă nu chiar luni, după venirea în Statele Unite ale Americii, până când să ajungă să observe că unii oameni aveau părul roșcat, inclusiv oameni pe care îi cunoștea și cu care interacționa în mod constant. Părul roșcat nu se potrivea cu ceea ce fusese ea condiționată să vadă și să aștepte. Așa că, vreme de mai multe luni, nu a putut percepe părul roșu, considerându-l brunetul din cultura ei natală.

Oamenii de știință știu acum faptul că creierul nostru percepe 400 de miliarde de biți de informație pe secundă. Ca să-ți faci o idee cât înseamnă asta, gândește-te așa: ar fi nevoie de aproape 600.000 de cărți de dimensiuni obișnuite pentru a tipări 400 de miliarde de zerouri. Nu mai e nevoie s-o spun: e o tonă de realitate aici. Așa că ce facem? Începem să filtrăm. Să reducem. *Duc informația asta acolo și, ia să vedem... se potrivește perfect cu telenovela pe care tocmai o scriu despre sexul opus.* Când totul e zis și făcut, ajungem la aproximativ 2.000 de biți amărâți de informații. Te rog să faci o plecăciune, pentru că chiar și așa este impresionant. Vorbim despre 2.000 de biți de informații în fiecare secundă. Dar iată care e problema! Ceea ce alegem să preluăm reprezintă doar o jumătate dintr-o milionime dintr-un procent din ceea ce se găsește acolo!

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i> de dr. Joyce Barrett	7
<i>Prefață</i>	9
<i>Introducere: Colapsul funcției de undă – În care aflăm că suntem greșit informați</i>	24
<i>Preambul</i>	46
Experimentul nr. 1: Principiul Tipul e prin preajmă <i>Există o forță energetică invizibilă sau un Câmp de posibilități infinite.</i>	50
Experimentul nr. 2: Principiul Volkswagen Jetta <i>Ai influență asupra Câmpului și preiei din el, în funcție de credințele și așteptările tale.</i>	65
Experimentul nr. 3: Principiul Alby Einstein <i>Și tu ești un câmp de energie.</i>	76
Experimentul nr. 4: Principiul Abracadabra <i>Lucrurile asupra cărora te concentrezi, se amplifică.</i> ..	89
Experimentul nr. 5: Principiul Dragă Abby <i>Conexiunea ta la Câmp îți asigură călăuzire exactă și nelimitată.</i>	111
Experimentul nr. 6: Principiul supereroului <i>Gândurile și conștiința ta influențează materia.</i>	126